

Gymnázium Jana Palacha, Mělník, Pod Vrchem 3421

KRIZOVÝ PLÁN ŠKOLY

ŠKOLNÍ ROK 2016/2017

Platnost: od 1. 9. 2016,

doplněno 26. ledna 2017 na základě přílohy metodického doporučení MŠMT – č. 21,
hazardní hráčství.

OBECNÉ INFORMACE

Název školy: Gymnázium Jana Palacha

Adresa školy: Pod Vrchem 3421, 276 01 Mělník

Zřizovatel: Středočeský kraj

Ředitelka školy: PhDr. Ilona Němcová

Počet žáků: cca 380

Kontakty pro komunikaci se školou: tel.: +420 315 648 061

e-mail : gjp@gjp-me.cz

www.gjp-me.cz

Školní poradenské pracoviště:

Mgr. Hana Davídková- výchovná poradkyně

Mgr. Dagmar Dvořáková – školní metodička prevence

PhDr. Mgr. Petr Volf – školní psycholog (od 1. 11. 2016)

OBORY VZDĚLÁNÍ:

čtyřleté studium (79-41-K/41)

osmileté studium (79-41-K/81)

ÚVOD

Krizový plán vymezuje výchovné problémy, které se na naší škole vyskytují, a poskytuje stručný návod zaměstnancům školy, co dělat v těchto krizových výchovných situacích. Kromě tohoto návodu seznamuje s problematikou šikany, kyberšikany a záškoláctví.

Krizový plán školy je sestavován za pomoci členů školního poradenského pracoviště na naší škole, které je nově vytvořeno. Členové poradenského centra jsou: Mgr. Hana Davídková, Mgr. Dagmar Dvořáková, Mgr. et Mgr. Petr Volf. Toto školní poradenské pracoviště úzce spolupracuje s odborníky a odbornými centry. Je možné ho navštívit při jakýchkoliv problémech v konzultačních hodinách, které jsou vyvěšeny na webových stránkách školy.

Správné zhodnocení situace

Jakmile zjistíte, že se něco děje, jste postaveni před některou z těchto voleb:

- Je situaci nutné řešit hned?
- Je nutné řešit ji vůbec?
- Nešlo by ji odložit?
- Máme o ní mluvit?
- Je třeba ji někomu hlásit?
- Nemůže ji vyřešit někdo jiný?
- Mají o ní vědět rodiče?

V první řadě mějte připravený seznam klíčových otázek, které si každý zaměstnanec, který je nucen vzniklou problémovou situací řešit, má okamžitě položit. Na každou otázku máte připravená vzorová řešení pro odpovědi ANO i NE. Takto postupujete pomocí klíčových otázek, až dospějete k rozhodnutí.

Seznam klíčových otázek:

1) Došlo k nějakému zranění? Je akutně ohrožen někčí život nebo zdraví?

ANO: Soustředte se pouze na první pomoc. Pošlete kohokoliv pro další dospělou osobu. Podle situace volejte záchrannou službu 155.

NE: Situaci není nutné řešit okamžitě, máte čas se rozmyslet. Uklidněte se, nespěchejte a položte si další otázku:

2) Mohu, chci a dokážu to řešit právě já a právě teď?

ANO: Začněte se ptát dětí, co se přesně stalo. Problém rozkryjte, pojmenujte a rozmyslete si řešení.

NE: Problém nechejte otevřený, kontaktujte školního metodika prevence a řešení s ním konzultujte. Jste-li sám školní metodik prevence, kontaktujte třídního učitele, výchovného poradce a vedení školy. V týmu situaci zhodnoťte a řešte.

V každé fázi rozhodování mějte na paměti, že musíte stále sledovat nejvyšší zájem. Situace, kdy dojde k akutnímu ohrožení života nebo zdraví, je sice nanejvýš hrozná, ale pro rozhodování zdaleka nejjednodušší. V ostatních případech totiž neplatí, že každé řešení je lepší než pasivita. Některá řešení jsou mnohem horší než neřešení. V každé jiné chvíli, než je akutní stav, musíte totiž myslet na více věcí současně:

- musíte ochránit oběť
- musíte ochránit pověst školy
- musíte ochránit své kolegy

- musíte ochránit sami sebe

Důležité body pro rozhodování:

- naučte se "třídit raněné"
- v situaci akutního ohrožení neváhejte, konejte rychle a jednoznačně bez ohledu na to, co to pro školu bude znamenat
- naučte se pokládat klíčové otázky
- jestliže nejde o akutní situaci, dobře si promyslete další postup
- když nemůžete situaci zlepšit, alespoň ji nezhoršujte
- buďte znalí svých oznamovacích povinností
- než žáka ze školy vyloučíte, mějte na paměti, že předčasné ukončení školní docházky je významný kriminogenní faktor

POSTUP V JEDNOTLIVÝCH KRIZOVÝCH SITUACÍCH

1. Žák je v ohrožení života:

- zaměstnanec školy, který je přítomen této situaci nebo je informován jiným žákem, neprodleně poskytne první pomoc
- informuje vedení školy, volá záchrannou službu 155
- vedení školy bude informovat zákonné zástupce žáka

2. Zaměstnanec školy má podezření na zneužití návykové látky u žáka:

- zaměstnanec informuje metodika prevence a třídního učitele
- třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka
- vedení školy se zákonnými zástupci dohodne další postup:
 - pro žáka si neprodleně přijdou do školy
 - pokud zákonní zástupci nemohou přijít, vedení školy zajistí žákovi zdravotní ošetření

3. Zaměstnanec školy u žáka nalezne legální drogy

- při přistižení žáka je nutné mu v další konzumaci zabránit
- ihned zajistí vyjádření žáka a vyrozumí vedení školy
- zaměstnanec informuje metodika prevence, ten věc řeší s ředitelkou školy
- žák sám uloží na vyzvání alkohol nebo cigarety v ředitelně školy za přítomnosti 2svědků
- v případě, že je žák ohrožen na zdraví a životě, okamžitě se volá záchrannou službu
- pokud žák není schopen pokračovat ve výuce, vyrozumí škola zákonného zástupce a vyzve jej, aby si žáka vyzvedl
- třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka i v případě, že je žák schopen vyučování a vyzve jej k převzetí nalezené látky
- vedení školy provede šetření a o daném šetření informuje zákonné zástupce žáka, může informovat o možnostech odborné pomoci

4. Zaměstnanec školy u žáka zjistí vlastnictví ilegální drogy

- zaměstnanec informuje vedení školy a metodika prevence

- žák sám uloží na vyzvání podezřelou látku za přítomnosti 2 svědků do obálky se záznamem o situaci, tato obálka se zalepí a uschová se do trezoru u zástupce ředitelky školy
- třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka
- vedení školy či metodik prevence událost oznámí Policii ČR a oddělení sociálněprávní ochrany příslušného městského úřadu
- vedení školy provede šetření a zápis o události

5. Zaměstnanec školy přistihne žáka při distribuci ilegální drogy:

- nikdy mu zaměstnanec neodebere látku, zajistí jeho izolaci od ostatních žáků, zavede jej do ředitelny, kde je pod dohledem (nesmí se provádět osobní prohlídka ani prohlídka věcí, to je v kompetenci policie)
- vedení školy zavolá Policii ČR
- vedení školy či metodik prevence provede záznam o případu, vyrozumí orgán sociálněprávní ochrany dětí
- třídní učitel informuje zákonného zástupce žáka

6. Zaměstnanec školy v areálu školy nalezne drogy nebo vybavení k jejich užívání:

- zaměstnanec zajistí bezpečné uložení drogy nebo vybavení v ředitelně školy a provede záznam o nález
- zaměstnanec informuje vedení školy a metodika prevence
- vedení školy či metodik prevence kontaktuje Policii ČR a předá jí nález
- vedení školy provede záznam o případu
- v případě, že se látka našla u žáka, který se jí intoxikoval, předá se látka přivolanému lékaři

7. Žák se zaměstnanci školy svěří s tím, že užívá drogy:

- zaměstnanec oznámí informaci školnímu metodikovi prevence, ten rozhodne o dalším postupu

JAK ŘEŠIT PŘÍPADY SOUVISEJÍCÍ S KRÁDEŽEMI A VANDALISMEM V PROSTŘEDÍ ŠKOLY

Krádeže, zejména mobilních telefonů, a ničení školního majetku jsou nejčastějšími formami protiprávního jednání, se kterými se lze v prostředí škol setkat.

Jak postupovat preventivně proti krádežím:

- 1) Ve školním řádu uvést, že krádeže jsou protiprávním jednáním a jakmile se škola o takovém jednání dozví, bude tuto skutečnost hlásit orgánům činným v trestním řízení, nebo doporučí poškozenému (jeho zákonnému zástupci), aby se na tyto orgány obrátil.
- 2) Upozornit žáky a jejich zákonné zástupce, že nošení cenných věcí (zejména věcí malých rozměrů) do školy je rizikové chování, které může vést k jejich odcizení. Škola ve školním řádu zdůrazní, že (cenné) věci, které nesouvisí s vyučováním a vzděláváním nemají žáci do školy nebo školského zařízení nosit
- 3) Vést žáky k tomu, aby dokázali protiprávní jednání rozpoznat, byli všímaví vůči svému okolí a v případě, kdy budou svědky takového jednání, ohlásili věc pedagogickému pracovníkovi školy.

Jak postupovat při nahlášení krádeže žákem

1) Každou nahlášenou krádeží se zabývat, vyšetřit ji. Je to důležité poselství jak pro poškozeného, tak pro zloděje. Jakmile budeme k dětem mít proslovy o krádežích, **nezačínejme je tím, že si všichni mají na své věci dávat dobrý pozor** a my jsme jim říkali, že si to či ono nemají do školy nosit nebo to mají zamykat. Tyto informace často vyznívají, **jako by za krádež mohl poškozený, nikoliv zloděj**. Jakoby normální bylo všechno zamykat a ne nekrást. Rozhovory s poškozeným po nahlášení krádeže rovněž nezačínejme tímto způsobem.

2) O krádeži a jejím šetření provést záznam, ze kterého budou jasně vyplývat všechny důležité skutečnosti: kdo – kdy – kde – jak – proč – čím...

3) Každý, kdo se dopustí krádeže na školní půdě, má možnost pohovořit si o svém jednání s ředitelkou školy.

4) Pečlivě se zabývat příčinami. Některé jsou významně polehčující (dítě je ke krádeži donuceno někým jiným, z koho má strach). Někdy se může jednat i o formu kompulzivního chování, kterou je nutné řešit v rámci odborné péče.

Kdy hlásit rodičům?

Rodičům poškozeného vždy ihned, rodičům zloděje rovněž vždy, nicméně mělo by tomu předcházet precizní zjištění příčin. Celá řada dětí krade proto, že je někdo krást poslal a oni z něj mají strach. Není to sice o nic menší krádež, ale je to informace, kterou by rodič měl vědět také.

Kdy hlásit policii?

V případě, kdy je škoda nikoliv nepatrná, nikdo nejeví snahu o nápravu a škola není vlastními silami schopná domoci se takové nápravy. Musí se jednat o úmyslné zcizení, poškození nebo zničení věci. Hlásíte také tehdy, jestliže o to žádá poškozený nebo poškozená nebo jejich zákonní zástupci. **Důležité upozornění** - Škola a školské zařízení není orgán činný v trestním řízení, takže nemůže nic vyšetřovat. Pokusy o „vyšetřování“ ze strany školy, mohou nenapravitelně ovlivnit další vyšetřování Policie ČR.

Kdy hlásit OSPOD?

V případech, kdy se jedná o opakované jednání a výchovná a další opatření, která zvolila škola, neměla žádný účinek.

Jak postupovat preventivně proti vandalismu

1) Ve školním řádu uvést, že každý je odpovědný za škody, které svým jednáním způsobil, a proto po něm bude škola požadovat náhradu, jestliže škodu způsobil úmyslně nebo z nedbalosti.

2) V poučeních o bezpečnosti a ochraně zdraví je třeba se problematice vzniklých škod věnovat a žáky opakovaně upozorňovat na jednání, které k poškození majetku vede a jak se takovému jednání se vyhnout.

Jak postupovat při vzniku škody

- 1) Jakmile vznikne škoda na školním majetku, je třeba o celé záležitosti vyhotovit záznam a pokusit se odhalit viníka.
- 2) V případě, že viníka škola zná, bude po něm (jeho zákonném zástupci) vymáhat náhradu škody.
- 3) V případě, že nedojde mezi zákonnými zástupci nezletilého dítěte a školou k dohodě o náhradu škody, může škola vymáhat náhradu soudní cestou.
- 4) O způsobené škodě je třeba provést záznam, ze kterého budou jasně vyplývat všechny důležité skutečnosti: kdo – co - kdy – kde – jak – proč – čím.....
- 5) Snažit se vždy dobrat příčiny takového jednání a následně s ní pracovat.

Kdy hlásit rodičům?

V případě, kdy způsobená škoda je nepatrná nebo malá (dle platného trestního zákoníku činí výše škody nikoliv nepatrné 5.000,- Kč), je třeba věc oznámit rodičům tehdy, jestliže dítě věc poškodilo úmyslně a nejeví žádnou snahu o nápravu. V případě škod většího rozsahu nebo škod na majetku někoho třetího (spolužák, cizí osoby v průběhu školní exkurze atd.) oznamujte rodičům vždy.

Kdy hlásit policii?

V případě, kdy je škoda nikoliv nepatrná, nikdo nejeví snahu o nápravu a škola není vlastními silami schopná domoci se takové nápravy. Musí se jednat o úmyslné poškození nebo zničení věci. Hlásíte také tehdy, jestliže o to žádá poškozený nebo poškozená nebo jejich zákonní zástupci.

Kdy hlásit OSPOD?

V případech, kdy se jedná o opakované jednání a výchovná a další opatření, která zvolila škola, neměla žádný účinek.

ŠIKANA

Šikana označuje fyzické i psychické omezování či týrání jedince v kolektivu. Dochází k ní ve všech skupinách věkových i sociálních. Setkat se s ní můžeme v jakémkoliv typu školských zařízení, v armádě, sportovním klubu, ve vězení, ale i v rodině (zaměřena na neoblíbené dítě) či v zaměstnání (podle toho, zda je původcem spolužák či učitel, mluvíme o mobbingu nebo bossingu).

Variety šikany jsou velmi různorodé, stejně jako metody, kterými je prováděna. Zpravidla má agresor nad obětí fyzickou či početní převahu. Následky šikany si do dalšího života odnášejí všichni zúčastnění, největší dopad má ale pochopitelně na oběť.

Pět stupňů šikany

První stupeň

Jedná se o etapu vzniku počátků šikany. Stačí, aby se ve třídě objevily méně oblíbené děti, „obětní beránci“, „černé ovce“, outsideři. Stačí, aby učitel častěji vytýkal žáku některé jeho slabiny, neschopnost, snižoval jeho autoritu, dotýkal se slovně nevhodně jeho osoby. Takové děti se okamžitě dostanou na chvost skupiny a začnou zakoušet první, sice mírné, převážně psychické formy násilí. Jsou to různé legrácky, intriky, pomluvy. Ostatní se s ním nebaví, odtrkují jej, povyšují se nad ním, baví se na jeho účet. Takové dítě začíná přijímat roli utlačovaného, odtrkovaného, nedokáže se účinně bránit. Tento první stupeň je velice těžko pozorovatelný. Učitel by měl mít pro tyto projevy vytríbený cit a měl by umět rozlišit skutečný vtip od zlého úmyslu. Rodiče se většinou o těchto projevech nedozví, mohou však upozorovat, že se mění chování dítěte.

Druhý stupeň

Je charakteristický tím, že psychický nátlak přerůstá ve fyzickou agresi, přitvrzuje se manipulace s obětí. Agresor v této etapě vstřebává zážitek, jak chutná moc, jaké uspokojení mu přináší to, když bije, týrá, ponižuje. Nereaguje-li v tomto stádiu pozitivní jádro skupiny, třídy, neexistují-li kamarádské vztahy, záporný vztah k násilí, pozitivní morální vlastnosti, pak dochází k prolomení posledních morálních zábran a šikana se rozjíždí ve větším rozsahu.

Třetí stupeň

Je prakticky rozhodující. Existuje stále možnost vzniku silné pozitivní skupiny, která by oslabila vliv tvořícího se „úderného jádra“. Pokud tato silná pozitivní skupina nezasáhne, pak tažení tyranů přechází do dalších fází. K agresorům se přidávají další jednotlivci. Cílem tohoto „úderného jádra“ budou stále ti nejslabší, ti nejnižší postavení.

Čtvrtý stupeň

Šikana se rozjíždí v plném rozsahu. Působení agresorů je tak silné, že jejich normy přejímá celá skupina. Klást odpor v této fázi se již nedá. I mírní a ukáznění žáci se začínají chovat krutě, aktivně se zúčastňují týrání spolužáka. I oni prožívají pocit uspokojení z ponižení, bolesti a útrap toho druhého, slabšího. Dělají to proto, aby oni sami se nestali tím týraným. Vliv pedagogů na chování takové skupiny – třídy je minimální, případně zprostředkovaný přes „vůdce“, „kinga“.

Pátý stupeň

Zpravidla se na základní škole nestačí vytvořit, je to spíše záležitost věznic, výchovných ústavů, případně středních škol. Jeho charakteristickým znakem je to, že agresori jsou chápáni a uznáváni jako „vůdci“, „kingové“, „nadmilí“, „otrokáři“, „velkoknížata“, „ministři“ apod. Oběti jsou vnímány jako „podlidi“, „poddaní“, „nevolníci“, „otroci“. Vůdce tyranů zaujímá vedoucí místo, rozhoduje o všem, co se ve skupině děje. Nejhorší je, jestliže je tímto vůdcem žák s výborným prospěchem, ochotně pomáhající pedagogovi, žák mající podporu třídního učitele, protože „on přece všechno spolehlivě zařídí“. Oběť v tomto stadiu utíká do nemoci, má mnoho absencí, často i neomluvených, vyhýbá se škole a v nejhorším případě končí psychickým zhroucením nebo pokusem o sebevraždu.

Typy iniciátorů šikanování

1. typ

Hrubý, primitivní, impulsivní, se silným energetickým přetlakem, kázeňskými problémy, narušeným vztahem k autoritě, někdy zapojený do gangů páchajících trestnou činností. Vnější forma šikanování: šikanuje masivně, tvrdě a nelítostně, vyžaduje absolutní poslušnost, používá šikanování cíleně k zastrašování ostatních. Specifika rodinné výchovy: častý výskyt agrese a brutality rodičů. Jako by agresori násilí vraceli nebo napodobovali.

2. typ

Velmi slušný, kultivovaný, narcisticky šlechtěný, sevřený, zvýšeně úzkostný, někdy i sadistickými tendencemi v sexuálním smyslu. Vnější forma šikanování: násilí a mučení je cílené a rafinované, děje se spíše ve skrytu, bez přítomnosti svědků. Specifika rodinné výchovy: časté uplatňování důsledného a náročného přístupu, někdy až vojenského drilu bez lásky.

3. typ

„Srandista“, optimistický, dobrodružný, se značnou sebedůvěrou, výmluvný, nezřídka oblíbený a vlivný. Vnější forma šikanování: šikanuje pro pobavení sebe i ostatních, patrná snaha vypíchnout "humorné" a "zábavné" stránky. Specifika rodinné výchovy: nezaznamenána žádná specifika. Pouze v obecnější rodině je přítomna citová subdeprivace a absence duchovních a mravních hodnot v rodině.

Postup pedagogů při odhalení či podezření na šikanu:

V případě podezření na výskyt šikany, nebo získání takové informace, je každý z pedagogů povinen nahlásit jej členům výchovně-poradenskému týmu školy. Tento tým povede šetření.

Postup při řešení počáteční šikany

Výchovná komise: ŘŠ (ředitelka školy), ŠMP (školní metodik prevence), VP (výchovný poradce), TU (třídní učitel), případně externí pracovník – OSPOD (Orgán sociálně právní ochrany dítěte), PPP Mělník

1. Rozhovor s těmi, kteří na šikanu upozornili, a s obětí/oběťmi.

- **NEZPOCHYBŇOVAT VÝPOVĚDI!**
- **S OBĚTÍ HOVOŘIT MIMO TŘÍDU!**
- **OSTATNÍ O ROZHOVORU NESMÍ VĚDĚT!**
- **NEKONFRTOVAT OBĚŤ A AGRESORA!!!**

Zodp.: TU, ŠMP

Konzultovat podezření s ostatními vyučujícími.

Zodp.: ŘŠ, TU

2. Nalezení vhodných svědků.

- **ŽÁKY SYMPATIZUJÍCÍ S OBĚTÍ, JEJÍ KAMARÁDY, NEBO JI ALESPŮŇ NEODMÍTÁJÍCÍ**
- **ŽÁKY NEZÁVISLÉ NA AGRESORECH**
- **ŽÁKY NEPŘIJÍMAJÍCÍ NORMY ŠIKANOVÁNÍ**

Zodp.: TU

3. Individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky.

Zodp.: TU, ŠMP, VP

- **VÉST INDIVIDUÁLNÍ ROZHOVORY!!**
- **PŘESNĚ ZAZNAMENAT ODPOVĚDI!!**
- **ORGANIZOVAT ROZHOVORY BEZ VĚDOMÍ OSTATNÍCH ŽÁKŮ**

Otázky:

- Kdo je oběť?
- Kdo je agresor?
- Kdy a kde k šikaně dochází?
- Jakou formou?
- Jak dlouho a jak často trvá?
- Proč X ubližovali?
- Jaký trest/opatření navrhuješ?
- Proč?
- Jak lze násilí v budoucnu zabránit?

4. Zajištění ochrany oběti.

- **ZVÝŠIT DOZOR. V ZÁVAŽNÉM PŘÍPADĚ PONECHAT ŽÁKA DOMA.**

Zodp.: ŘŠ

5. Informovat pedagogický sbor.

Zodp.: ŘŠ

Návrh škály výchovných opatření:

- *Domluva TU, informace rodičům*
- *Napomenutí a důtka TU*
- *Důtka ŘŠ*
- *Snížená známka z chování*
- *Podmínečné vyloučení a vyloučení ze studia*
- *Doporučení rodičům zainteresovaných žáků vyhledat odbornou pomoc (PPP, SVP)*
- *Výchovná opatření v mimořádných případech – doporučení rodičům umístit žáka do pobytového oddělení SVP*
- *Návrh OSPOD k zahájení řízení o nařízení předběžného opatření či ústavní výchovy*

6. Rozhovor s agresorem/agresory, případně konfrontace s ním/s nimi

Zodp.: výchovná komise

- **VŽDY POSLEDNÍ KROK VE VYŠETŘOVÁNÍ!!!**
- **V PŘÍPADĚ VÍCE AGRESORŮ HOVOŘIT S NIMI INDIVIDUÁLNĚ**
- **JE NUTNÁ DOBRÁ PŘÍPRAVA!**

7. Schůzka výchovné komise.

- Společné setkání se žákem – agresorem a jeho rodiči (nutná přítomnost obou rodičů)
- Rozhodování o výchovných opatřeních

Posloupnost jednání:

- Seznámení rodičů s problémem
- Postupné vyjádření všech pedagogů
- Vyjádření žáka
- Vyjádření rodičů
- Rozhodování komise za zavřenými dveřmi
- Seznámení rodičů a žáka s rozhodnutím komise

8. Individuální setkání s rodiči oběti.

Zodp.: výchovná komise

- **PROBĚHNE PO VYŠETŘENÍ UDÁLOSTI!**
- Úkolem je informovat o zjištěních a závěrech školy.

9. Práce s celou třídou – změna vztahů ve třídě ve spolupráci s profesionály.

Zodp.: TU, ŠMP

10. Informovat ostatní třídy, aby nedošlo ke zkreslení informací, více se zaměřit na práci s třídními kolektivy.

Zodp.: ŘŠ, TU

Postup při výbuchu brutálního skupinového násilí vůči oběti, tzv. „školní lynčování“

1. PŘEKONAT VLASTNÍ ŠOK, ZASTAVIT NÁSILÍ!!

Zodp.: oslovený pedagog

2. ZALARMOVAT PEDAGOGY NA POSCHODÍ, DOMLUVA NA SPOLUPRÁCI.

NENECHAT STUDENTY BEZ DOZORU.

OKAMŽITĚ INFORMOVAT ŘEDITELKU ŠKOLY.

3. ZABRÁNIT DOMLUVĚ NA KŘIVÉ SKUPINOVÉ VÝPOVĚDI.

ŘEDITELKA ŠKOLY POVĚŘÍ NĚKTERÉHO PEDAGOGA PRŮBĚŽNÝM HLÍDÁNÍM CELÉ TŘÍDY, VE KTERÉ K „LYNČOVÁNÍ“ DOŠLO.

4. Pokračovat v pomoci a podpoře oběti.

Vážnější zranění oběti

VOLAT 155

informovat rodiče oběti a OSPOD

Zodp.: ŘŠ

Oběť neprojevuje známky zranění

poskytnutí podpůrné péče

zabezpečení lékařské prohlídky

informování rodičů, OSPOD

zprostředkování psychoterapeutické pomoci

Zodp.: ŠMP, VP

Zodp.: ŘŠ

Zodp.: ŘŠ

Zodp.: ŠMP, školní psycholog

5. Nahlášení Policii ČR

tel.: **158; 974 876 329** (Služba kriminální policie a vyšetřování)

6. PROMLUVIT SE VŠEMI ŽÁKY TŘÍDY V DEN PROVALENÍ ŠIKANY!!

Následující postup – viz Postup při počáteční šikaně

Šikana a paragrafy

Podle JUDr. PhDr. Oldřicha Choděry je pojem šikana v právní praxi používán jako synonymum pro „úmyslné jednání, které je namířeno proti jinému subjektu a které útočí na jeho důstojnost". Není důležité, zda k němu dochází slovními útoky, fyzickou formou nebo hrozbou násilí. Rozhodující je, kdy se tak děje úmyslně. Dále musí být splněny tyto podmínky:

- pachatel se dopustil jednání, které splňuje znaky konkrétního trestného činu
- musí být prokázán úmysl pachatele dopustit se takového jednání a míra společenské nebezpečnosti jeho jednání dosahuje intenzity uvedené v zákoně.

U trestných činů, jejichž podstatou byla šikana, lze proto předpokládat, že právě s ohledem na rozšiřující se případy podobných jednání bude skutek jako trestný čin považován. Šikana bývá nejčastěji postihována podle ustanovení trestního zákona a to jako:

- trestný čin omezování osobní svobody (podle § 231)
- trestný čin vydírání (podle § 235)
- trestný čin útisku (podle § 237)
- trestný čin loupeže (podle § 234)
- trestný čin ublížení na zdraví (podle § 221)
- trestný čin poškozování cizí věci (podle § 257)
- trestný čin znásilnění (podle § 241), či pohlavního zneužívání (podle § 242).

K tomu, aby byl pachatel postižen, musí být starší 15 let (15-18 let mladiství). Děti mladší 15 let trestně odpovědné nejsou, jsou však předány do péče orgánu sociálně – právní ochrany, případně mohou být postiženi jejich rodiče. Nezletilému pachateli je možné nařídit ústavní výchovu, může nad ním být stanovený dohled. Pokud jde o trestní sazby, je v případě šikany možný i jednočinný skutek, tzn., že jedno jednání může být kvalifikováno jako více trestných činů. Pokud k šikanování došlo v průběhu vyučování, nese plnou odpovědnost škola. Prokáže-li se zanedbání ředitele školy nebo některého pedagoga, může být právně nebo pracovněprávně potrestán. Na školském zařízení lze v oprávněných případech požadovat i náhradu škody vzniklé v důsledku šikany. A to jak náhradu na věcech, tak na zdraví, včetně způsobené psychické újmy. Pokud dítě v důsledku šikany nemohlo např. docházet do školy (vyšší stupeň šikany), nese školské zařízení odpovědnost i za škody vzniklé rodičům dítěte v důsledku např. uvolnění ze zaměstnání, zajištění hlídání dítěte, zajištění doprovodu do a ze školy apod.

KYBERŠIKANA

Rozpoznat kyberšikanu je obtížnější, než tomu je u klasické šikany. Právě ona specifika uvedená výše výrazně ztěžují možnost odhalení kyberšikany. I přesto si je možné na chování žáků všimnout znaků, které nasvědčují tomu, že by mohli být aktéry kyberšikany. Vhodné je pozorovat chování dítěte ve škole, hlavně o přestávkách, i doma. Lze zachytit varovné signály, přímé (chování okolí vůči dítěti) a nepřímé (chování nebo vzhled dítěte) ukazatele přítomnosti šikany ve třídě.

Nepřímí ukazatelé kyberšikany/oběti:

- dítě náhle přestane používat počítač
- často mění chování a nálady
- před cestou do školy trpí bolestmi břicha nebo hlavy
- je nervózní nebo nejisté při čtení e-mailů nebo SMS zpráv v mobilu
- nechce/bojí se chodit do školy nebo vůbec mezi lidi
- je rozčilené, expresivní nebo frustrované při odchodu od počítače

- vyhýbá se rozhovoru o tom, co dělá na počítači
- stane se nepřírozně uzavřený vůči kamarádům nebo rodině
- chodí „za školu“
- zhorší se jeho prospěch ve škole
- pobývá v blízkosti učitelů
- vystupuje ustrašeně
- má smutnou náladu
- je apatické, někdy naopak nezvykle agresivní
- ztratilo zájem o učení
- má poruchy soustředění
- vrací se ze školy pozdě
- špatně usíná, má noční můry

Nepřímí ukazatelé kyberšikany/agresora:

- rychle vypíná monitor nebo zavírá programy v počítači, když se přiblížíte
- tráví u počítače dlouhé hodiny v noci
- je rozčílený, pokud nemůže nečekaně použít počítač
- přehnaně se u počítače směje
- vyhýbá se hovorům o tom, co na počítači vlastně dělá
- používá několik online účtů nebo adres, které ani nejsou jeho
- pokud se nesvěří samo, měl by se rodič ptát
- ve škole mohou být podezřelé smějící se hloučky žáků kolem počítače

Přímí ukazatelé (chování okolí vůči dítěti):

- úmyslné ponižování
- hrubé žertování a zesměšňování
- nadávky
- neustálé kritizování a zpochybňování
- poškozování a krádeže osobních věcí
- poškozování oděvu
- výsměch
- pohrdání

Jak má škola postupovat při odhalení kyberšikany?

Postup je v základech stejný jako při zjištění klasické šikany, takže pro stručnost odkazujeme na Metodický pokyn MŠMT z roku 2016 k prevenci a řešení šikanování mezi žáky škol a školských zařízení. Níže jsou uvedena doporučení, které se vztahují ke kyberšikaně v její odlišnosti od klasické šikany.

OBRANA PŘI ÚTOCÍCH

- **UKONČETE KOMUNIKACI**
- **BLOKUJTE ÚTOČNÍKA**
- **OZNAMTE ÚTOK, PORADTE SE S NĚKÝM BLÍZKÝM, KDO VÁM MŮŽE POMOCI**
- **UCHOVEJTE DŮKAZY**

Další možné kroky

- Vyhledejte pomoc psychologa, zaměřte se na trénink asertivity

- Nebudte nevšímaví (pro svědky a okolí)
- Podpořte oběti (pro svědky a okolí)

DOPORUČENÍ PRO UČITELE

Jednotlivé postupné kroky odpovídají postupu při řešení počáteční šikany.

- ***Důkladně vyšetřete všechny incidenty***, abyste mohli v případě nutnosti kázeňsky postihnout ty žáky, kteří se kyberšikana opravdu dopustili.
- ***Zajistěte si podporu a pomoc externího pracovníka (Policie ČR).***
- ***Pokud máte podezření, že byl spáchán trestný čin, obraťte se na OSPOD.***
- ***Po identifikaci agresora/ů zvolte řešení odpovídající prohřešku a důsledkům, které způsobil/i .***
- ***Informujte rodiče kyberagresora na jednání výchovné komise***, že chování jeho dítěte je bráno vážně a nebude tolerováno.
- ***Poučte rodiče o tom, že mohou kontaktovat právníka.***
- ***V případě kyberšikany pomocí mobilního telefonu kontaktujte mobilního operátora.***
- ***Ponechávejte si všechny důkazy kyberšikany*** (snímky obrazovky, zprávy, záznamy apod.).
- ***Kontaktujte a spolupracujte s MySpace, Facebookem nebo jakýmkoli jiným webovým prostředím.***

Další možné kroky

- Poproste o radu ostatní školy, jak ony v minulosti řešily podobné případy.
- Používejte kreativní strategie neformálních řešení, obzvláště v případech méně závažných forem kyberšikany, které nevyšly do závažné újmy oběti. Například můžete od studentů požadovat, aby vytvořili plakáty proti kyberšikaně a vyvěsili je po škole. Od starších studentů můžete požadovat, aby připravili pro mladší studenty stručnou přednášku o důležitosti zodpovědného používání moderních technologií. Je důležité odsoudit kyberšikanu– poslat zprávu zbytku školy, že šikana v jakékoli formě je nemorální, špatná.

ZÁŠKOLÁCTVÍ

Záškoláctví je poruchou chování, která bývá často spojována s negativním postojem ke škole, s nepřijetím normy pozitivní hodnoty vzdělání, ale může být také projevem šikany nebo reakcí na neprospěch. V některých případech jej lze charakterizovat jako komplex obranného jednání s cílem vyhnout se nepříjemnosti, která je dána konfrontací neúspěšného dítěte s lépe prospívajícími žáky nebo požadavky učitele na práci dítěte nebo očekávanou reakcí rodičů na špatný prospěch. Při hodnocení záškoláctví je velmi důležité zjistit příčinu, která dítě k útěku ze školy vede, a jaký má dítě postoj ke škole. Poruchou chování není klasifikováno záškoláctví, které je uskutečňováno na základě strachu ze šikany nebo vyplývající ze školní fobie. Důležitým faktorem je četnost záškoláctví, jeho plánovitost a způsob provedení.

Kategorie záškoláctví

1. Právě záškoláctví - žák se jednoduše ve škole neukazuje, ale jeho rodiče si myslí, že do školy chodí (Kyriacou, 2003, s 45).

2. Záškoláctví s vědomím rodičů - žák do školy nechodí, ale rodiče jsou o tom informováni a také vědí, že k tomu nemá žádný oprávněný důvod. Žák například strávil jeden den tím, že s něčím pomáhal rodičům v práci nebo se doma staral o někoho nemocného. Někteří rodiče nechávají doma dítě sami (Kyriacou, 2003, s 45).

3. Záškoláctví s klamáním rodičů - existují žáci, kteří dokážou přesvědčit své rodiče, že je jim tak špatně, že nemohou jít do školy, i když se ve skutečnosti docela cítí docela dobře. Rodič pak napíše žákovi omluvenku z důvodu zdravotních potíží. Tuto kategorii bývá často obtížné rozlišit od záškoláctví s vědomím rodičů. Pro některé rodiče je stručné prohlášení o tom, že dítěti není moc dobře, dostatečné k tomu, aby omluvenku napsali, často jsou dokonce s dítětem a ve skutečnosti ani podvedeni nejsou (Kyriacou, 2003, s 45).

4. Útěky ze školy - k tomuto druhu záškoláctví (někdy se mu říká „interní záškoláctví“) patří případy, kdy žáci do školy chodí, nechají si zapsat přítomnost, během dne pak ale na hodinu nebo dvě odejdou; přitom někdy zůstávají v prostorách školy, jindy odejdou na krátkou dobu pryč (Kyriacou, 2003, s 45).

5. Odmítání školy - tato kategorie se týká žáků, kterým představa školní docházky činí psychické potíže. Patří sem poruchy pramenící z problémů ve škole, například z pocitu, že učení je moc těžké, strach, že žák bude šikanován, školní fobie nebo deprese. V takovém případě se žák zkrátka tak bojí představy, že by měl jít do školy, že rodiče mohou sotva udělat něco pro to, aby ho přesvědčili o opaku, a na místě bude určitý typ odborné intervence. Hranice mezi žáky, kteří jsou doopravdy psychicky narušení, a žáky, kteří jednoduše do školy chodit nechtějí a jejichž rodiče nejsou schopni je k tomu přimět, je i zde nejednoznačná (Kyriacou, 2003, s 45)

Příčiny záškoláctví a jak jim předcházet

Existuje celá řada příčin záškoláctví. Ty mohou být propojeny s kategoriemi záškoláctví, které jsou uvedeny výše. Jednou z příčin záškoláctví bývá právě negativní vztah ke škole, žák nemá ke vzdělání pozitivní vztah. Tento negativní vztah ke škole si žák může vybudovat rovněž na základě špatného prospěchu. V některých případech se žáka dotýká také negativní hodnocení jeho výkonů učitelem, tento projev jednání může označit jako komplex ochranného jednání. Mnohdy se stává, že žák přestane docházet pouze na jeden konkrétní předmět výuky nebo na předměty podobného zaměření, ve kterých se mu nedaří. Učitel by měl hodnotit žáka s ohledem na jeho psychiku a vážít slova při jeho hodnocení. Rovněž by u takového žáka měl zjistit jeho kladné stránky a dovednosti a ty se v žákovi snažit rozvíjet. Rodiče by se měli pokusit zajistit doučování v předmětu, ve kterém se žákovi nedaří. Další příčinou záškoláctví může být strach ze šikany. Žák se pak bojí do školy docházet, aby nebyl šikanován. Vzhledem k tomu, že šikana může zanechat velmi vážné psychické problémy, které si oběť šikanování nese do dalšího života, jedná se o velmi vážný důvod k záškoláctví. Při zjištění tohoto případu je nutné šikanu řádně vyšetřit a podniknout veškerá opatření k jejímu vymýcení. Zvolení špatného studijního směru může s sebou rovněž přinést chuť žáka začít chodit za školu. Výuka na škole, která jej nijak neuspokojuje, se stává něčím „otravným“ a pro něj nezajímavým. Těmto důvodům je možno předejít při výběru studijního směru komunikací mezi rodičem, žákem a výchovným poradcem. Mnohdy se totiž představy rodiče a jejich dítěte o budoucím povolání značně liší. Lenost jako by sem nepatřila, ale přece jen má mezi záškoláctvím velké zastoupení. Žák se ráno vzbudí a do školy se mu prostě nechce jít, a tak do ní neodejde. Ve většině případů mu pak rodiče napíšou omluvenku pro nevolnost nebo z rodinných důvodů. Rodiče by měli velmi zvážit, zda se opravdu vyskytla situace, kdy je

potřeba dítě ze školy omluvit. Velmi oblíbenou příčinou záškoláctví jsou kamarádi a party, jež mají v době dospívání na adolescenta větší vliv než jeho rodiče. Školní prostředí se pak stává pro žáka méně atraktivní než prostředí obchodního střediska nebo prostředí restaurace. Rodinné problémy bývají rovněž spouštěčem záškoláctví, neboť žák může být jejich vlivem vystaven neustálému tlaku a stresu, kterému se snaží nějak uniknout. V případě řešení nějaké vážné rodinné situace by si měli rodiče uvědomit, že jejich dítě se do této situace nedostalo samo, ale naopak bylo této situaci nedobrovolně vystaveno. A tak jednat s velkým ohledem na své dítě. Na tuto zásadu zapomíná velmi mnoho rodičů. V podstatě každý typ záškoláctví se stává pro žáka potencionálním nebezpečím, neboť najednou vznikne docela velký časový prostor, který je potřeba nějak vyplnit. Zde se pak nabízí možnosti, jako jsou konzumace alkoholu, gambling, drogy nebo páchání drobné delikvence, jako jsou např. krádeže nebo graffiti. Z těchto důvodů by mělo být záškoláctví odhaleno a zjištěna jeho příčina, která by měla být odstraněna.

Řešení záškoláctví

Kontakt s dítětem:

- •nutné komunikovat přátelsky, bez hodnocení a odsuzování
- •hovořit zásadně o konkrétním chování, bez nálepkování dítěte
- •nezjišťovat věcnou stránku problému, ale jak ho dítě prožívalo
- •zajímat se, jak svoje chování vidí s odstupem, co si o něm myslí teď
- •společně hledat cesty k nápravě
- •má-li dítě dobrou vůli chovat se lépe, připravit mu pro to podmínky v rodině i ve škole /tato dobrá vůle nesmí být promarněna/

Rodiče:

- •vyjádřit porozumění jejich emocím
- •vést je v komunikaci k oddělování osobnosti dítěte od jeho konkrétního chování
- •přeznačkovávat chování k dítěti (způsob komunikace mění vnitřní postoje)
- •vést k porozumění motivaci chování dítěte
- •soustředit se na to, co rodiče mohou nebo dokonce musí udělat ke zlepšení situace
- •na konci rozhovoru vždy shrnout, co bylo dohodnuto
- •dohodnout se na následném sezení k reflexi, jak dohodnutá opatření fungují případně k hledání dalších možností

Učitelé:

- •způsob komunikace o dítěti shodný jako při komunikaci s rodiči
- •vysvětlovat motivaci chování dítěte v souvislosti s rodinným prostředím a výchovným přístupem rodičů, aby učitel mohl chování dítěte hlouběji chápat
- •vést k dlouhodobé podpoře dítěte, které má snahu zlepšit svoje chování, nebrat to jako samozřejmost, ale oceňovat, povzbuzovat

Doporučené postupy pro učitele:

1. Čím dříve je záškoláctví odhaleno, tím lépe pro dítě. Při hledání příčin si udělat dostatek času pro analýzu případu, spojit se s rodiči, případně psychologem.
2. Je-li záškoláctví důsledkem neúnosné školní situace, navodit změnu. Naplánovat dlouhodobá opatření, aby se situace neopakovala.

3. Rozmáhá-li se záškoláctví ve velkém a máme-li podezření a na hrozbu závislostí, spolupracovat s pedagogicko-psychologickou poradnou.

4. Učit se v třídním kolektivu vyčíst, jaké postavení má problémový žák. Bojí-li se učitelům nebo rodičům svěřit, předat ho do péče psychologa.

5. Pomoci dítěti při návratu do třídy. Doprovodit ho při prvním vstupu do kolektivu. Nemluvit o tom. K vyřešenému případu se již nevracet a neprojevat nedůvěru. Domluvit se s rodiči na těsném kontaktu, aby bylo případně další záškoláctví včas odhaleno.

6. Učitel se musí zamyslet nad vlastními pocity ve vztahu k problémovému žákovi. Měl by smazat všechny předchozí špatné zkušenosti s ním, zbavit se předsudků a postavit všechny žáky na stejnou „startovní čáru“.

7. **O neomluvené i zvýšené omluvené nepřítomnosti žáků informuje třídní učitel výchovného poradce**, který tyto údaje vyhodnocuje. Při zvýšené omluvené nepřítomnosti prověřuje její věrohodnost.

8. Neomluvenou nepřítomnost **do součtu 10 vyučovacích hodin** řeší se zákonným zástupcem žáka **třídní učitel** formou pohovoru, na který je zákonný zástupce pozván doporučeným dopisem. Projedná důvod nepřítomnosti žáka, způsob omlouvání jeho nepřítomnosti, upozorní na povinnost stanovenou zákonem a seznámí zákonného zástupce s možnými důsledky v případě nárůstu neomluvené absence. **O pohovoru provede zápis**, do něhož uvede způsob nápravy dohodnutý se zákonným zástupcem. Zákonný zástupce zápis podepíše a obdrží kopii. Odmítnutí či převzetí zápisu se do zápisu zaznamenává.

9. Pokud má žák **víc než 10 neomluvených hodin**, svolává ředitel školy **školní výchovnou komisi**. Podle závažnosti absence žáka se jí účastní: ředitel školy, zákonný zástupce, třídní učitel, výchovný poradce, zástupce orgánu sociálně-právní ochrany dětí, školní metodik prevence, zástupce rady školy, popř. další odborníci. O průběhu a závěrech jednání se provede **zápis**, který zúčastnění podepíší. Neúčast nebo odmítnutí podpisu zákonnými zástupci se v zápise zaznamenávají. Každý účastník jednání obdrží kopii zápisu.

Pokud žák poruší povinnosti stanovené školním řádem, lze mu podle závažnosti tohoto provinění uložit napomenutí třídního učitele, důtku třídního učitele nebo důtku ředitele. Pravidla pro jejich ukládání stanoví školní řád. (Tato opatření zpravidla předcházejí před snížením stupně z chování.)

V zájmu zjišťování příčiny záškoláctví žáka a jejího odstranění může ředitelka školy požádat o spolupráci odborníky z oblasti pedagogicko-psychologického poradenství, popř. orgány sociálně-právní ochrany dětí.

10. V případě, že neomluvená nepřítomnost žáka **přesáhne 25 hodin**, zasílá škola **oznámení o zanedbání školní docházky** s náležitou dokumentací (např. kopii písemného pozvání zákonných zástupců žáka k návštěvě školy, kopii zápisu z pohovoru, písemné vyjádření výchovného poradce, kopii písemného pozvání zákonných zástupců žáka na výchovnou komisi, kopii zápisu o jednání výchovné komise atp.) orgánu sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu Mělník. V rámci sociálně-právní ochrany se dětmi a mladistvými s opakovanými poruchami závažného rázu zabývají **kurátoři pro děti a mládež** (OSPOD Mělník, Mgr. Jaroslava Brabcová, 315 635 318).

Prevence záškoláctví

Dle metodického pokynu k jednotnému postupu při uvolňování a omlouvání žáků z vyučování, prevenci a postihu záškoláctví se na prevenci záškoláctví podílí třídní učitel, výchovný poradce a školní metodik prevence spolu s ostatními učiteli a zákonnými zástupci

žáka. Součástí prevence je pravidelné zpracovávání dokumentace o absenci žáků, spolupráce se zákonnými zástupci žáka, včasná odhalení příčin záškoláctví žáků a přijetí příslušných opatření, provádění výchovných rozhovorů se žáky, spolupráce se školním psychologem a institucemi pedagogicko-psychologického poradenství, konání výchovných komisí ve škole, spolupráce s orgány sociálně právní ochrany dětí apod.

HAZARDNÍ HRANÍ

Jako **hazardní hraní** či **hráčství** lze označit jakékoliv jednání, které vyžaduje nevratné investice (peníze nebo jinou hodnotu) s vidinou zisku založeného na náhodě nebo nejistém výsledku. Součástí tohoto chování je představa rychlého získání peněz nebo jiných hmotných výher a nastavení pravidel hazardních her tak, že jsou z dlouhodobého hlediska nevýhodné pro sázející a vytvářejí bludný kruh.

Poměrně novým a častým jevem u mladých lidí je **on-line hazardní hra**. Jde o hraní prostřednictvím internetu pomocí počítače, tabletu, mobilního telefonu či digitální televize. On-line hraní je nebezpečné zejména proto, že může být provozováno dlouhou dobu velmi skrytě, je takřka všude dostupné, manipuluje se pouze s virtuálními penězi. Dalším rizikem je pouze formální kontrola minimálního věku 18 let (například kliknutí na prohlášení typu: „Ano, je mi více než 18 let“).

Ve školním prostředí se lze nejčastěji setkat s **drobným neorganizovaným hraním** – jde o všechny formy hry o peníze, jiné statky či protislužby, které probíhají po domluvě mezi jednotlivci či v partě a řídí se specifickými domluvenými pravidly. Nejčastěji se jedná o **karetní hry**, jako je **mariáš**, **poker** či **oko**, dále pak o **kostkové hry** nebo o částečně dovednostní hru **čára**. Žáci se dále například mohou i sázet, zda nastane či nenastane nějaká událost.

Škodlivé (též problémové) hráčství lze charakterizovat jako jakýkoliv druh opakovaného hraní hazardních her jedincem, které způsobuje nebo zhoršuje negativní důsledky, jako jsou finanční problémy a dluhy, rozvoj závislosti, problémy ve vztazích, ale i problémy fyzického a duševního zdraví. Negativní důsledky prožívá také sociální okolí hráče. Škodlivé (problémové) hráčství bývá také označováno jako nutkavé anebo nezodpovědné hráčství. Za škodlivé můžeme považovat i jakékoliv hazardní hraní u dětí a mladistvých, a to nejen proto, že je **do 18 let věku zákonem zakázané**, ale zejména proto, že závislost se u dětí a mladistvých rozvíjí velmi rychle a může mít vážné důsledky pro rozvoj jejich osobnosti.

U dětí a dospívajících bude **patologická forma hazardu** nejspíše diagnostikována jako **jiná forma poruchy chování F 91.8** (musí ovšem jít o **opakované projevy** po dobu **minimálně 6 měsíců**). Tuto diagnostiku provádí psychiatr.

Možné příznaky hazardního hraní u žáka a související problémy

Příznaky se mohou projevovat na všech rovinách bio-psycho-sociálního modelu. Jde konkrétně například o následující příznaky: chlubení se hrou a výhrami, používání hráčského slangu, lhaní, utrácení peněz, záškoláctví, změny nálad, výbušnost, popudlivost, stranění se kolektivu, samotářství, uzavřenost, nízká sebedůvěra, myšlenky na hru, ztráta zájmu o koníčky, problémy doma i ve vztazích a v kolektivu, zhoršení prospěchu, krádeže doma a ve škole, psychosomatické projevy, deprese, úzkost, suicidiální (sebevražedné) myšlenky a tendence, užívání návykových látek, závislost na hraní počítačových her a na internetu, raná zkušenost s hazardní hrou, potíže s adaptací a pravidly, dluhy, finanční problémy, trestná činnost atp.

Prevence hazardního hraní ve škole:

- vytváření příležitostí pro efektivní trávení volného času,
- včasná diagnostika a intervence,
- rozhodný a jasně proklamovaný postoj školy jako instituce, která hazardní hru netoleruje a činí v tomto ohledu konkrétní preventivní opatření,
- účinně blokovat hazardní servery na své internetové síti (počítačové učebny, wifi).

Specifická prevence hazardního hraní:

- zvýšení informovanosti žáků o povaze a rizicích hazardního hraní, včetně korekce chybných informací a mylných přesvědčení o hazardní hře,
- odhalování matematických a statistických principů sázek,
- budování finanční gramotnosti žáků, která obnáší i problematiku dluhových pastí, hospodaření s domácím rozpočtem či bezpečností při vedení účtů,
- propojování tématu hazardního hraní i s tématy jiných závislostí, zejména pak s internetovou závislostí a užíváním návykových látek,
- informovanost žáků o tom, na koho se v případě problémů s hazardní hrou mohou obrátit o pomoc (ŠMP, školní psycholog, Linka bezpečí tel. 116 111 – nonstop, Linka důvěry RIAPS tel. nonstop 222 580 697).

Všeobecná nespecifická prevence:

- aktivity zaměřené na podporu rozvoje osobnosti, zvládacích strategií, sebedůvěry, komunikace, zdravého životního stylu,
- zapojení do volnočasových aktivit.

Postup pedagoga:

- identifikace žáka, který má s danou problematikou problém na základě indicií popsaných výše,
- velmi citlivě postupovat a s žákem na toto téma navázat kontakt,
- k žákovi přistupovat citlivě, nestigmatizovat ho,
- nabídka adekvátní pomoci s odkazy na dané odborné služby (ŠMP),
- spolupráce s vedením školy a především rodiči/zákonnými zástupci žáka.

Otázky na zjištění hloubky problému

- 1) Patří sázení či hraní k tvým zálibám?
- 2) Je to zábava, nebo někdy otrava?
- 3) Můžeš mi o tom něco povědět?

(Jackson, Goode, Smith, Anderson, & Thomas, 2006)

Následující dvě otázky mohou být též užitečné jako rychlý screening problémů s hazardní hrou:

- 1) Už jsi měl někdy pocit, že je třeba vsadit více peněz?
- 2) Už jsi někdy lhal svým blízkým o tom, kolik jsi prohrál?

Kladná odpověď na jednu nebo obě otázky může naznačovat zásadní problém (Johnson et al., 1997).

Kdy, koho a v jakém případě vyrozumět

V případě podezření, že se **nezletilý žák** věnuje hazardnímu hraní, třídní učitel v první řadě informuje rodiče žáka při osobním setkání. Podporu v této situaci mu poskytnou pracovníci školního poradenského pracoviště (školní metodik prevence, výchovný poradce či školní psycholog).

Pokud rodiče odmítají spolupracovat s pracovníkem školy, je škola oprávněna vyrozumět obecní úřad, tedy sociálního pracovníka z orgánu sociálně právní ochrany dětí (OSPOD). V případě vážného či odůvodněného podezření zákon dokonce určuje školskému zařízení za povinnost nahlásit tuto skutečnost OSPOD.

V případě nutnosti návazné intervence pro žáka či třídní kolektiv je možné se obrátit na oblastního metodika prevence z pedagogicko-psychologické poradny, který může poskytnout metodickou pomoc či školu případně osobně navštívit.

Pokud má učitel důvodné podezření, že byl v souvislosti s hazardním hraním spáchán trestný čin (krádež, podvod, ublížení na zdraví atp.), informuje o této situaci ředitelku školy a v koordinaci s pracovníky školního poradenského pracoviště zvolí vhodný postup vyšetření události. O tomto postupu vyhotoví písemný zápis. Škola má ze zákona povinnost se v případě spáchání trestného činu (či podezření na spáchání) obrátit na orgány činné v trestním řízení, tj. Policii ČR.

V případě, že se jedná o **žáka (studenta) staršího 18 let**, tedy plnoletého, i zde mají rodiče, kteří k němu mají vyživovací povinnost a se kterými žák (student) žije ve společné domácnosti, právo znát jeho prospěch a vše týkající se jeho studia. V případě zjištění problému u zletilých je také namístě apelovat na řešení problému jimi samotnými a odkazovat je na specializované adiktologické služby a poradny.

ZÁVĚR

S tímto dokumentem budou seznámeni všichni zaměstnanci školy a bude přístupný i na webových stránkách školy. Krizový plán bude doplňován či obměňován v případě výskytu nebo zvýšení určitého rizikového chování na škole.

LITERATURA

ČÁP, J., MAREŠ, J., *Psychologie pro učitele*, Praha: Portál, 2001. 655 s.

KYRIACOU, CH., *Řešení výchovných problémů ve škole*. 1. vyd. Praha: Portál, 2005. 152 s. ISBN 80-7178-945-3

POKORNÁ, V., *Teorie a náprava vývojových poruch učení a chování*. 3. vyd. Praha: Portál, 2001. 330 s. ISBN 80-7178-570-9

VÁGNEROVÁ, M., *Školní poradenská psychologie pro pedagogy*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2005. 430 s. ISBN 80-246-1074-4

www.poradenskecentrum.cz

www.e-bezpeci.cz

www.spolecnekbezpeci.cz

<http://www.msmt.cz/vzdelavani/socialni-programy/metodicke-dokumenty-doporuceni-a-pokyny>